

om det ærede Medlem mente, at de nuværende Medlemmer af Regeringen kunde tiltrænge en kortere Uddannelse i en politisk Højskole til Brug for deres fremtidige Virksomhed, og han udvidede sin Udvikling om det pædagogiske i, hvad der sker nu, til et Ønske om Tonens Forbedring her i Folketinget. Det hørte jeg med overmaade stor Tilfredshed. Det ærede Medlem har altid forekommet mig at være en Art Knigge i parlamentarisk Velopdragenhed. Der har aldrig manglet noget som helst i hans ydre Fremtræden med Hensyn til, hvordan man skal gaa og staa, hvordan man skal føre sig o. s. v. Derimod blev jeg noget forbavset over at høre det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) slaa ind paa den samme Opfattelse, at det, der nu skulde foregaa her, var en Opdragelse i bedre Tone af den tidligere Opposition. Jeg har selvfølgelig lyttet med Opmærksomhed til det ærede Medlem fra Vinderup, og jeg skal sige ham, at jeg har lagt mig hans Ord paa Sinde. Jeg har lyttet meget opmærksomt efter, hvorledes det altsaa er, en Opposition skal tale, og jeg har besluttet efter Evne at tage det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) som Mønster.

Til det ærede Medlem fra Æbeltoft, som altsaa ønskede, at vi skulde følge hans Raad, vil jeg sige, at ogsaa hans Deltagelse som Regeringsmedlem, som Leder af en Regering, har for mig indeholdt overordentlig belærende Momenter. Jeg tror, at han har belært os om Nødvendigheden af, at en Regering sætter hele sin Kraft ind paa de foreliggende Opgaver. Det ærede Medlem fra Æbeltoft valgte netop den modsatte Vej, idet han skød de Opgaver, som laa for, til Side og forsøgte at løse andre Opgaver. Hvorledes det gik ham, har for os været særdeles belærende.

Jeg tror, man skal sætte hele sin Kraft ind paa de Opgaver, som byde sig frem i Øjeblikket, og dernæst skal man lægge Fremtidens Opgaver til Rette paa en klar og redelig Maade. Det er just dette, Regeringen har gjort, naar den har sagt en Sætning, som jeg ikke forstaar, at de Herrer have kunnet opholde sig ved, den nemlig, at denne, som staa i Spidsen for 20 Medlemmer her i Salen, selvfølgelig ikke havde Kraft til at føre Odense-Programmet ud i Livet straks. Hvad Regeringen har foretaget sig, er, at den har angivet, hvilke der er de øjeblikkelige Opgaver, og derefter tilrettelagt Arbejdet for Fremtidens Opgaver, og jeg tror ogsaa,

at det har vist sig ved denne Debat, at Regeringen har set rigtigt paa, hvad der er de øjeblikkelige Opgaver, og hvad der er Fremtidens Opgaver. Jeg skal ikke komme ind paa mange Spørgsmaal, men kun sige, at de øjeblikkelige Opgaver efter min Mening særlig ere de to: at afgøre Spørgsmaalet om Rigsretstiltalen og bringe Spørgsmaalet om Valgkredsordningen frem til Afgørelse her i Tinget. (A. P. Andersen: „Udrensning“.) Rigsretsspørgsmaalet er symbolsk herfor, beder jeg det ærede Medlem bemærke. Hertil har der ogsaa ved den Forhandling, der er ført, meldt sig et Flertal her i Tinget. Saavidt jeg kan forstaa, og hvis ikke ærede Partier agte at forlade det Standpunkt, de have indtaget under denne Debat, er der et Flertal for at gaa til en Rigsretssag mod de omtalte to tidligere Medlemmer af Ministeriet J. C. Christensen. Saavidt jeg kan forstaa af Udtalelser, navnlig af det ærede Medlem fra Æbeltoft og det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup), er der ogsaa et Flertal for at prøve at faa Spørgsmaalet om Valgkredsordningen løst paa den Maade, som Regeringen har angivet. Hvad endelig Fremtidsspørgsmaalene angaar, er det efter alle de Udtalelser, der ere fremkomne her, klart, at der er en overvejende Stemning her i Tinget for, at dette Ting og Rigsdagen i det hele maa beskæftige sig med Spørgsmaalet om en omfattende Forfatningsrevision. De ærede Medlemmer fra Æbeltoft og Nørresundby have sat Spørgsmaalet i Forbindelse med Valgkredsordningen og have med Rette, synes mig, sagt, at et af Motiverne til at gaa til en midlertidig Valgkredsordning var, at man skulde gaa til en Grundlovsrevision paa et retfærdigere Grundlag end det nuværende. De have med Rette sagt, at det ikke blot var dette enkelte Spørgsmaal om en ny Valgkredsordnings Grundlovsfæstelse, der var Tale om, men det var hele Spørgsmaalet om Grundlovsændringen, der nu burde føres frem. Om det andet Spørgsmaal har der været mindre Samstemmighed her i Tinget end om det første, men jeg er overbevist om, at den høje Regering ser fuldkommen rigtigt, naar den som den anden Opgave og den med Grundlovsforandringen sideløbende Opgave ser Spørgsmaalet om Jorden, og naar den derfor just ved sin Tiltræden har bebudet Forslag, der tilsigte en Ændring af vore Jordskatter, hvilke muligvis ogsaa for selve det større Jordspørgsmaals Løsning kunne have indgribende Betydning. Men om disse Spørgsmaal kan man komme til at